

Generelle oplysninger - Bulgarien

Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.
Følgende sprog: **bg** **en** er allerede oversat.

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Hvordan udarbejdes en dødsbodisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?
- 2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?
- 3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?
- 4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?
- 5 Hvilken myndighed er kompetent:
 - 5.1 i arvesager?
 - 5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?
 - 5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?
 - 5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?
- 6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)
- 7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?
- 8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?
- 9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?
 - 9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?
 - 9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?
 - 9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?
- 10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union (CNUE).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Enhver, der er 18 år eller derover og ved sin fornufts fulde brug, kan bestemme, hvordan vedkommendes aktiver skal fordeles efter dennes død, ved at oprette et testamente. Testator kan fordele alle sine aktiver i testamentet. Et testamente kan være et

håndskrevet testamente (dvs. at hele testamentet er skrevet af testator og underskrevet af testator) eller et notartestamente, dvs. at det er udarbejdet af en notar i overværelse af to vidner.

Et håndskrevet testamente skal være skrevet i sin helhed af testator selv. Det skal være dateret og underskrevet af testator. Underskriften skal stå under dispositionsinstrukserne. Testamentet kan overdrages til en notar i en forseglede kuvert med henblik på opbevaring. I så fald anfører notaren en deponeringserklæring på kuverten. Erklæringen underskrives af testator og notaren og indføres i et særligt register.

Et notartestamente udarbejdes af en notar i overværelse af to vidner.

Testator afgiver en mundtlig erklæring om sit testamente for notaren, som skriver det ned og derefter læser det højt for testator i overværelse af vidnerne. Notaren anfører i testamentet, at disse formalia er blevet overholdt, og angiver tid og sted for testamentets oprettelse. Dernæst underskrives testamentet af testator, vidnerne og notaren. Notarers rolle ved opretholdelse af testamenter er reguleret i artikel 578, stk. 1 og 2, i den bulgarske civile retsplejelov.

Såfremt testator ikke kan underskrive testamentet, skal han eller hun oplyse grunden dertil, og notaren anfører dette, inden testamentet læses op.

2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Siden registreringsreglerne blev ændret den 1. januar 2001, skal udskrifter af offentliggjorte testamenter vedrørende fast ejendom eller ejendomsrettigheder til fast ejendom registreres.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Den overlevende ægtefælle og børn af afdøde eller – hvis der ikke findes slægtninge i nedstigende linje – afdødes forældre er berettiget til tvangsarv. Hvis testator har slægtninge i nedstigende linje, efterlevende forældre eller en ægtefælle, må den pågældende testator ikke foretage en disposition eller give aktiver bort, hvis dette har negativ indvirkning på disses tvangsarv. Den samlede tvangsarv til alle arvinger kan udgøre op til fem sjettedele af aktiverne, hvis afdøde efterlader en ægtefælle og to eller flere børn. De aktiver, der ikke er omfattet af tvangsarven, udgør testators friarv.

Hvis ikke der er en efterlevende ægtefælle, er slægtninge i nedstigende linje (herunder adoptivbørn) berettiget til følgende tvangsarv: ved et barn eller dette barns slægtninge i nedstigende linje: halvdelen; ved to eller flere børn eller disse børns slægtninge i nedstigende linje: to tredjedele af testators aktiver.

Hvis der findes slægtninge i nedstigende linje og en efterlevende ægtefælle, svarer ægtefællens tvangsarv til hvert enkelt barns tvangsarv. I så tilfælde beløber friarven sig til en tredjedel af aktiverne, hvis der er et barn, en fjerdedel, hvis der er to børn, og en sjettedel af aktiverne, hvis der er tre børn eller derover.

Hvis ikke testator efterlader sig nogen slægtninge i nedstigende linje, udgør ægtefællens tvangsarv halvdelen, hvis ægtefællen er den eneste arving, eller en tredjedel, hvis afdøde efterlader sig forældre.

Den eller de efterlevende forældres tvangsarv udgør en tredjedel af aktiverne.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Følgende principper gælder for legal arv alt efter de foreliggende forhold:

- **Hvis afdøde var ugift og ikke havde nogen børn**, modtager den eller de efterlevende forældre lige store andele af aktiverne (artikel 6 i arveloven, ZN). Hvis afdøde kun efterlader sig slægtninge i opstigende linje af anden grad eller fjernere, arver de, der var tættest på afdøde, lige store andele (artikel 7 i ZN). Hvis der kun er efterlevende søskende, arver de lige store andele (artikel 8, stk. 1, i ZN). Hvis der er efterlevende søskende og slægtninge i opstigende linje af anden grad eller fjernere, modtager førstnævnte to tredjedele af aktiverne og sidstnævnte en tredjedel (artikel 8, stk. 2, i ZN).
- **Hvis afdøde var alene, men vedkommende efterlader sig børn**, arver de lige store andele (artikel 5, stk. 1, i ZN). Et afdødt barns andel tilfalder barnets slægtninge i nedstigende linje efter arverækkefølgen (succession).
- **Hvis afdøde efterlader sig en ægtefælle**, men ingen børn, slægtninge i opstigende linje, søskende eller deres slægtninge i nedstigende linje, er ægtefællen enearving. (artikel 9 i ZN).

Når ægtefællen arver afdødes aktiver sammen med slægtninge i opstigende linje eller søskende eller deres slægtninge i nedstigende linje, arver ægtefællen halvdelen af aktiverne, under forudsætning af at skiftet finder sted mindre end 10 år efter

ægteskabets indgåelse. I modsat fald tilfalder to tredjedele af aktiverne ægtefællen. Når ægtefællen arver afdødes aktiver sammen med slægtninge i opstigende linje og søskende eller deres slægtninge i nedstigende linje, arver ægtefællen i det første tilfælde en tredjedel af aktiverne og i det andet tilfælde to tredjedele af aktiverne.

- Hvis afdøde efterlader sig en ægtefælle og børn, arver ægtefællen og børnene lige store andele (artikel 9, stk. 1, i ZN).

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

Der findes ikke nogen særlig procedure for arvingers vedgåelse af arv.

Den person, der er i besiddelse af et håndskrevet testamente, skal sørge for at få det offentliggjort af en notar, så snart han eller hun erfarer, at testator er død.

Alle interesserede parter kan anmode byretsdommeren på stedet for åbning af bobehandlingen om at fastsætte en tidsfrist, inden for hvilken testamentet skal indgives til offentliggørelse af notaren.

Notaren offentliggør testamentet ved udarbejdelse af en erklæring, som indeholder en beskrivelse af testamentets betingelser, og oplyser, at testamentet er blevet åbnet. Erklæringen underskrives af den person, der har indgivet testamentet til offentliggørelse, og af notaren. Det stykke papir, testamentet blev skrevet på, vedhæftes erklæringen, og de enkelte sider paraferes af ovennævnte personer.

Hvis testamentet er blevet overdraget til en notar med henblik på opbevaring (artikel 25, stk. 2, i ZN), forestår den pågældende notar ovenstående.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Bobehandlingen sker efter vedgåelse af arven. Vedgåelsen får virkning ved bobehandlingens åbning.

En person kan vedgå en arv ved indgivelse af en skriftlig anmodning til byretsdommeren i den retskreds, hvor bobehandlingen er åbnet. I dette tilfælde indføres vedgåelsen i et særligt register.

En arv opfattes ligeledes som værende vedgået, når en arving træffer forholdsregler, der klart angiver, at han eller hun agter at vedgå arven, eller når en arving skjuler arvede aktiver. I sidstnævnte tilfælde fortaber arvingen retten til sin andel af de skjulte aktiver.

På foranledning af en berørt part fastsætter den byretsdommer, der har indkaldt den arveberettigede, en tidsfrist for, hvornår den pågældende skal have vedgået eller givet afkald på arven. Hvis der er anlagt sag mod arvingen, fastsættes tidsfristen af den ret, der behandler sagen.

Hvis ikke arvingen svarer inden for den fastsatte frist, fortaber han eller hun retten til at vedgå arven.

En erklæring om vedgåelse indføres i det særlige retsregister.

Der kan gives afkald på en arv efter samme procedure, og et sådant afkald registreres på samme måde.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Proceduren for vedgåelse af eller afgivelse af afkald på arv finder anvendelse.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Der findes ikke nogen særlig procedure for afgivelse af afkald på eller vedgåelse af en tvangsarv. En arving, der er berettiget til tvangsarv, men som ikke kan modtage den i sin helhed som følge af testamentariske dispositioner over løsøre eller gaver, kan anmode retten om at mindske sådanne testamentariske dispositioner over løsøre og gaver, i det omfang det er nødvendigt for at gøre tvangsarven fuldstændig, efter inddrivelse af de legater og gaver, den pågældende arving har modtaget, bortset fra sædvanlige gaver.

Hvis en arving, hvis tvangsarv påvirkes negativt, udøver sin arveret over for personer, som ikke er legale arvinger, skal arvingen have vedgået arven med udgangspunkt i en detaljeret beskrivelse af aktiverne.

Med henblik på at opgøre friarven og størrelsen af arvingens tvangsarv samles alle de aktiver, testator var i besiddelse af på dødstidspunktet, i boet efter fradrag af gæld og eventuelle forhøjelser af boets værdi i henhold til artikel 12, stk. 2, i arveloven.

Dernæst tilføjes gaver, bortset fra sædvanlige gaver, afhængigt af deres status på det tidspunkt, hvor de blev givet, og deres værdi på tidspunktet for bobehandlingens åbning, såfremt der er tale om fast ejendom, eller på det tidspunkt, hvor de blev givet, såfremt der er tale om løsøre.

De testamentariske dispositioner mindskes forholdsmæssigt uden skelnen mellem arvinger og legatarer, medmindre testator har udtrykt ønske om andet.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

De mest almindelige måder at opgøre et bo på er ved retsligt eller frivilligt skifte. Alle medejere har skifteret, uanset størrelsen af deres andel.

Frivilligt skifte udføres med samtlige medejerers samtykke og tager form af en aftale. I henhold til artikel 35, stk. 1, i loven om ejendomsret skal frivilligt skifte af løsøre til en værdi af over 50 BGN eller af fast ejendom ske skriftligt, og underskrifterne skal bekræftes af en notar. Ved frivilligt skifte bliver de enkelte medejerers fiktive andel af det fælles bo til en separat og uafhængig ejendomsret over en egentlig andel af de i fællesskab ejede aktiver.

Retsligt skifte sker efter særlige procedurer, der er fastsat i artikel 341 ff. i den civile retsplejelov. Der er ikke nogen forældelsesfrist for anmodning om boskifte. Sådanne indenretlige procedurer er inddelt i to etaper.

I den første etape afgøres det, om skiftet kan antages til behandling.

Den arving, der anmoder om skifte, indgiver en skriftlig anmodning til byretten, som indeholder:

1. testators dødsattest og et arvebevis
2. en attest eller andet skriftligt bevismateriale vedrørende boet
3. kopier af anmodningen med bilag til de øvrige arvinger.

På det første retsmøde kan en anden af arvingerne skriftligt anmode om, at andre aktiver inddrages i boet. Det er også på det første retsmøde, at en arving kan anfægte en anden arvinges ret til at deltage i skiftet, størrelsen af en arvinges andel eller inddragelsen af visse aktiver i boet.

I skiftesager behandler retten tvister vedrørende oprindelse, adoptioner, testamenter, ægtheden af skriftligt bevismateriale og anmodninger om mindskelse af beløbet for testamentariske dispositioner eller gaver.

Den første etape afsluttes med en afgørelse om skiftets antagelighed. Retten afgør, hvilke aktiver der skal skiftes mellem hvilke personer, samt de enkelte arvingers andel. Når en ret antager et skifte af løsøre til behandling, bestemmer den også, hvilken arving der skal opbevare det.

Retten kan i den samme eller en senere afgørelse på en arvinges foranledning afgøre, hvilke arvinger der må bruge hvilke aktiver, mens skiftet pågår, eller hvilke beløb brugerne skal betale til de øvrige arvinger for denne brug, hvis en eller flere af arvingerne undlader at bruge boet i overensstemmelse med deres arverettigheder.

Anden etape er selve udlodningen. Andelene fastlægges, og de enkelte arvinger får enejeberskab over bestemte aktiver. Dette sker ved udarbejdelse af en skifteerklæring og lodtrækning. Retten udarbejder skifteerklæringen med udgangspunkt i en erklæring fra en sagkyndig som omhandlet i arveloven. Når retten har udarbejdet skifteerklæringen, indkalder den parterne og forelægger dem erklæringen, så de kan gøre eventuelle indsigelser. Dernæst udarbejder og bekendtgør retten den endelige skifteerklæring i form af en retsafgørelse. Når afgørelsen om skifteerklæringen har fået retskraft, indkalder retten parterne med henblik på lodtrækningen. Retten kan fordele de arvede aktiver blandt arvingerne uden lodtrækning, hvis det viser sig at være umuligt eller særdeles vanskeligt at definere andelene og gennemføre en lodtrækning.

Hvis et aktiv er udeleligt og ikke kan gøres til en del af en bestemt andel, foranlediger retten aktivet solgt på offentlig auktion. Parterne i skiftet kan byde på den offentlige auktion.

Hvis det udelelige aktiv er en bolig, der tidligere var fælleseje, og som skal opgøres som følge af en ægtefælles død eller en skilsmisse, og hvis den overlevende ægtefælle eller tidligere ægtefælle, som har forældremyndigheden over de børn, der er født i ægteskabet, ikke har nogen egen bolig, kan retten på den pågældende ægtefælles foranledning bruge boligen som en andel og udligne de øvrige arvingers andele med andre aktiver eller et kontantbeløb.

Hvis det udelelige aktiv er en bolig, kan enhver arving, der boede i boligen på tidspunktet for bobehandlingens åbning, og som ikke har nogen anden bolig, anmode om at boligen skal indgå i sin andel, hvorefter de øvrige arvingers andele udlignes med andre aktiver eller et kontantbeløb. Hvis flere arvinger opfylder disse betingelser og gør krav på boligen, har den person, der tilbyder den højeste pris, forrang.

Anmodningen om tildeling skal indgives senest på det første retsmøde, efter at retsafgørelsen om skiftets antagelighed har fået virkning. Aktivet ansættes til dets handelsværdi.

Ved udligning med et kontantbeløb skal beløbet med renter betales senest seks måneder efter den dato, hvor afgørelsen om tildeling træder i kraft.

Den arving, der modtager aktivet i sin andel, bliver ejer af aktivet, når han eller hun har betalt udligningsbeløbet med renter kontant inden for den fastsatte frist. Betales beløbet ikke inden for tidsfristen, bliver afgørelsen om tildeling uden videre ugyldig, og aktivet sættes til salg på en offentlig auktion. Aktivet kan tildeles en anden arving, som opfylder kravene og har anmodet om at få aktivet tildelt inden for den fastsatte frist, uden at det sættes til salg på en offentlig auktion, under forudsætning af at den pågældende arving omgående betaler vurderingsprisen minus værdien af hans eller hendes andel af aktivet. Provenuet fordeles forholdsmæssigt mellem arvingerne.

Et retsligt skifte kan afsluttes og boet opgøres ved en aftale indgået mellem parterne og godkendt af retten.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

En person bliver arving eller legatar, når han eller hun vedgår arven. Forud for denne vedgåelse kan den person, der er berettiget til at arve aktiver, bestyre boet og fremsætte vederlagskrav til bevaring af boet.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Når de enkelte arvinger eller legatarer erhverver deres relevante andele (udelte andele) af dødsboet, erhverver de en fiktiv andel af testators aktiver og gæld i boet.

Alt efter størrelsen af deres andele hæfter de arvinger, der har vedgået arven, for den gæld, der er i boet.

En arving, som har vedgået arven med udgangspunkt i en detaljeret beskrivelse, hæfter kun op til det beløb, han eller hun har modtaget af boet.

Vedgåelse af arv med udgangspunkt i en detaljeret beskrivelse skal meddeles skriftligt til byretsdommeren senest tre måneder efter den dato, hvor arvingen blev gjort bekendt med, at bobehandlingen var åbnet. Byretsdommeren kan forlænge fristen med op til tre måneder. Vedgåelse indføres i det særlige retsregister.

Umyndige personer samt statslige og ikkestatslige organisationer vedgår udelukkende arv med udgangspunkt i en detaljeret beskrivelse.

Hvis en arving vedgår arven med udgangspunkt i en detaljeret beskrivelse, kan de øvrige arvinger drage fordel heraf, uden at dette har betydning for deres ret til at vedgå eller give afkald på arven.

Den detaljerede beskrivelse udarbejdes efter reglerne i den civile retsplejelov.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Udskrifter af offentliggjorte testamenter vedrørende fast ejendom og ejendomsrettigheder til fast ejendom skal registreres. I forbindelse med universaltestamenter bekræftes eksistensen af fast ejendom i den relevante retskreds ved en erklæring med arvingens notarbekræftede underskrift, der identificerer den faste ejendom, som arvingen er bekendt med i den relevante retskreds. Erklæringen indgives sammen med testamentet til registreringsdommeren i den retskreds, hvor ejendommen er beliggende.

Registreringsdommeren pålægger registreringskontoret på det sted, hvor den faste ejendom er beliggende, at registrere dokumenterne ved at indføre dem i et offentligt register.

Registreringsanmodningen vedlægges to notarbekræftede kopier af testamentet vedrørende fast ejendom og ejendomsrettigheder til fast ejendom.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Det er ikke obligatorisk at udpege en bobestyrer. Testator kan udpege en eller flere myndige personer som bobestyrere.

Byretsdommeren på det sted, hvor bobehandlingen åbnes, kan på foranledning af en berørt person fastsætte en tidsfrist for den udpegede bobestyrers accept af udpegelsen. Såfremt tidsfristen udløber, og den udpegede bobestyrer ikke har accepteret udpegelsen, anses den udpegede bobestyrer for ikke at have accepteret udpegelsen.

Byretsdommeren kan fratage en bobestyrer denne opgave, hvis sidstnævnte er forsømmelig, umyndiggøres eller handler på en måde, der svækker den tillid, en bobestyrer bør nyde.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Se svaret på det foregående spørgsmål.

Hvis afdøde ved sin død ikke havde efterlade sig et testamente eller udpeget en bobestyrer, kan enhver arveberettiget person bestyre boet og fremsætte vederlagskrav til bevarelse af boet, indtil arven er blevet vedgået.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Bobestyreren udarbejder en detaljeret beskrivelse af aktiverne og opfordrer arvinger og legatarer til at deltage.

Bobestyreren overtager boet og bestyrer det i det omfang, dette er nødvendigt for at gennemføre de testamentariske dispositioner.

Bobestyreren er ikke bemyndiget til at afhænde aktiver, medmindre dette er nødvendigt, og der gives tilladelse hertil af byretsdommeren, som træffer afgørelse efter høring af arvingerne.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Hvis testator har efterladt et håndskrevet testamente, offentliggør notaren testamentet ved udarbejdelse af en erklæring med en beskrivelse af testamentets betingelser, og han eller hun oplyser, at testamentet er blevet åbnet.

Legale arvinger legitimeres med et arvebevis udstedt af borgmesteren i den kommune, hvor afdøde havde sin sidste faste adresse. Arvebeviser udstedes udelukkende i forbindelse med personer, som var registreret i folkeregistret på datoen for deres død, og for hvem der foreligger en dødsattest.

Arvebeviset udstedes i henhold til artikel 24, stk. 2, i folkeregisterloven og artikel 9 i forskriften om udstedelse af beviser på baggrund af folkeregistret. Arvebeviset udstedes til legale arvinger, disses repræsentanter eller tredjeparter, under forudsætning af at sidstnævnte har behov herfor med henblik på at udøve deres legitime beføjelser, eller der udtrykkeligt gives tilladelse hertil i en notarbekræftet fuldmagt.

Følgende dokumenter skal forelægges med henblik på udstedelse af et arvebevis:

- en anmodning på en formular fra folkeregistrets (GRAO) informationscenter med angivelse af detaljerede oplysninger om afdødes arvinger, som skal indgives af en arving eller en person, der er bemyndiget af en arving
- en kopi af dødsattesten (hvis denne er udstedt af en anden kommune)
- ansøgerens legitimation
- en notarbekræftet fuldmagt, hvis anmodningen indgives af en bemyndiget repræsentant.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 11/12/2015